

D-Day, 6 juni 1944, markeerde het begin van een historische opmars van geallieerde troepen die West-Europa tijdens de Tweede Wereldoorlog van de nazibezetting hebben verlost. Dat is met hevige strijd en veel bloedverlies gepaard gegaan, waarbij veel jonge mensen de hoogste prijs hebben betaald. Maar deze tijd werd ook gekenmerkt door een sterk kameraadschap en staaltjes grote dapperheid van 'gewone mensen' die zichzelf ineens onder de meest erbarmelijke omstandigheden overeind moesten zien te houden.

In dit boek presenteren we de persoonlijke verhalen van soldaten die aan onze bevrijding hebben meegedaan, in het bijzonder leden van de Amerikaanse 30e infanteriedivisie, '*Old Hickory*' genaamd. Deze vaak aangrijpende en intieme verhalen worden aangevuld met herinneringen van Zuid-Limburgers die de bezetting en de bevrijding hebben beleefd en van 'de tweede en derde generatie' die deze herinneringen als levensles hebben meegekregen, met als hoofdboodschap dat leven in vrede en vrijheid niet vanzelfsprekend is.

Een terugkerend element in veel van deze verhalen is de enthousiaste deelname van oud-strijders aan de talrijke herdenkingen die in de 80 jaar na de bevrijding in Limburg zijn gehouden.

Buster Simmons: "Wat wij daar bij de slachtoffers te zien kregen was niet zoals voorheen, met louter schot- en scherfwonden. Vooral de jongere slachtoffers hoorde je vaak snakkend naar hun moeder roepen. Velen waren niet meer te redden en dan voelde je hun laatste adem in je gezicht of hun laatste kneep in je hand."

George Schneider: "De echte helden waren degenen die van die verre oorlog niet thuiskwamen."

Frank Towers: "Maar overleefden zij het, of stierven ze alsnog? Dat wist je gewoon niet. Het enige wat je tijdens deze oorlog wist was dat 'geluk hebben' een grote factor was als het om overleven ging."

Henry Kaczowka: "*War Is Hell.*"

Francis Currey: "Er was zeer zeker een Holocaust en zeer zeker een Gestapo, ik ben er persoonlijk getuige van geweest [...] Ik heb de ellende van de nazi's en de Holocaust namelijk met eigen ogen gezien."

Frank Denius: "De wegen die uit Kerkrade leidden zaten dicht met lange rijen burgers van alle leeftijden, die langzaam te voet voortstropelden, op fietsen reden, kinderwagens voortduwden, handkarren trokken en op alle soorten voertuigen reden, van mooie koetsen tot lompe boerenkarren. Het was een indringend gezicht om nooit te vergeten."

Frank Denius: "Zij gaven ons hun hart en wij gaven hen hun vrijheid."

Dick Jepsen: “Met zijn vernietiging van eigendom en menselijkheid is oorlog een verschrikking. Maar het alternatief van onderdrukking of slavernij is veel erger. Ik denk dat de Fransen, Belgen en Nederlanders dat veel beter begrijpen dan ik.”

John O’Hare sr.: “Oorlog is nooit de manier om problemen op te lossen!”

Roger Casey: “Het hielp ons trouw blijven aan de overtuiging dat problemen via de stembus moeten worden opgelost en niet met de kogel.”

Frank Denius: “We hadden inmiddels zoveel tijd doorgebracht in de omgeving van Heerlen, Kerkrade, Maastricht, Valkenburg en de Belgische stad Visé dat veel mannen vriendschappen in deze steden hadden gesloten, vriendschappen die in het naoorlogse tijdperk de tand des tijds hebben doorstaan. [...] De Zuid-Limburgse steden waren tijdens de oorlog meer thuis voor ons dan enige andere plaats op het continent.”

Marion Sanford: “Als we weer bij Mientje in de buurt waren, zochten we elkaar altijd op en als Mientjes schoonmoeder me zag aankomen riep ze altijd door het open raam ‘My Americanisch babe!’.”

Marion Sanford: “Mayme liet me praten over de slechte ervaringen die ik in de oorlog had opgedaan en wist precies hoe ze met me over de goede dingen moest praten. Dit was precies wat ik nodig had.”

King Kenny: “Yes you can do something for me, Mr. President.”

Dick Jepsen: “Niets dan blijde verwelkomingen. Ten minste 280 Amerikanen keerden terug met het sterke geloof dat Amerika echte vrienden in Europa heeft.”

King Kenny: “Dit was een bijzonder bezoek met een bijzondere ontmoeting. Deze regio draag ik nog altijd een warm hart toe.”

Buster Simmons: “Mijn broer William is maar 20 jaar geworden en ligt op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Ik heb zijn graf enkele malen bezocht.”

Buster Simmons: “Als hospikken kenden we de risico’s, maar dat weerhield ons er niet van ons werk zo goed en zo kwaad als het kon te blijven doen.”

George Schneider: “Ik maak me zorgen dat de jeugd van nu met alle gemakken en voorrechten die de moderne technologie hun heeft gegeven, ontstaan na de bloeiperiode die op de oorlog volgde, het moeilijk zal vinden om een dergelijke ‘taak’ [zelf ten strijde trekken voor hun vrijheid en vrede] aan te kunnen. Zij zitten in de problemen en lijken dat niet eens te beseffen. De nieuwe generaties

worden nu weer geconfronteerd met de noodzaak vastberadenheid tegenover tirannie te tonen.“

Charles Hartman: “We liepen langs een parochieschool nabij Maastricht en werden begroet door veertig of vijftig kleuters in gezelschap van nonnen. Ze hadden kleine papieren Amerikaanse vlaggetjes gemaakt waarmee ze verlegen naar ons zwaaiden. Dat raakte me enorm.”

Francis Currey: “Als een natie of land haar verleden niet eert, dan heeft ze geen toekomst.”

Tony Jaber: “*You hold that hill at all costs*” – “Houd die heuvel, kost wat kost.”

Kenneth Thayer: “Ik kijk uit naar het bezoek aan Limburg in september 2024 om samen met de Limburgers 80 jaar bevrijding te vieren en om mijn verhalen te delen”.

* * * * *

Zuid-Limburger Jürgen Mingels: “Leven in Vrede en Vrijheid is niet vanzelfsprekend.” “De waarde van Vrede en Vrijheid is de Wijsheid over het Verleden.”

Zuid-Limburger Hub Schetters: ‘*Old soldiers never die, they just fade away.*’